

Rezolucja Komitetu Regionów: „Pogłębienie unii gospodarczej i walutowej”

(2013/C 280/02)

KOMITET REGIONÓW

- uwzględniając rezolucję KR-u z 1 lutego 2013 r. w sprawie stabilnej przyszłości unii gospodarczej i walutowej (UGW) ⁽¹⁾;
- uwzględniając dwa komunikaty Komisji: „Koordynacja ex ante planów zasadniczych reform polityki gospodarczej” (COM(2013) 166 final) oraz „Wprowadzenie instrumentu na rzecz konwergencji i konkurencyjności” (COM(2013) 165 final), opublikowane 20 marca 2013 r.;
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z 23 maja 2013 r. w sprawie przyszłych wniosków ustawodawczych dotyczących unii gospodarczej i walutowej (UGW): odpowiedź na komunikaty Komisji (2013/2609(RSP));
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 27–28 czerwca 2013 r.;
- uwzględniając zasady pomocniczości i proporcjonalności;

Uwagi ogólne

- Przypomina zasady i cele unii gospodarczej i walutowej zamieszczone w art. 3 i 120 TFUE.
- Podkreśla, że wdrażanie zatwierdzonych już środków musi mieć pierwszeństwo przed wszelkimi nowymi wnioskami i zgadza się z Parlamentem Europejskim, że wszelki dalsze wnioski ustawodawcze muszą wykazywać wyraźną wartość dodaną w stosunku do istniejących instrumentów.
- Podkreśla, że przy podejmowaniu wszelkich decyzji dotyczących rozwoju UGW należy w pełni uznawać i wzmacniać tam, gdzie to możliwe, rolę władz lokalnych i regionalnych we wzmacnianiu gospodarki i ułatwianiu wzrostu i zatrudnienia.
- Uważa, że proponowany jednolity mechanizm nadzorczy z centralną rolą EBC oraz zmiana roli EUNB stanowią krok naprzód ku większej przejrzystości i większej demokratycznej rozliczalności.
- Przyjmuje z zadowoleniem apel wystosowany przez Radę Europejską na posiedzeniu w dniach 27–28 czerwca 2013 r., by Komisja Europejska jak najszybciej przedstawiła propozycje dotyczące projektu rozporządzenia ustanawiającego jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków. Popiera zamiar przyjęcia odpowiedniego ustawodawstwa przed końcem obecnej kadencji.

Koordynacja ex ante planów zasadniczych reform polityki gospodarczej

- Oczekuje, że Komisja Europejska we wniosku dotyczącym koordynacji ex ante, który ma zostać opublikowany jesienią 2013 r., jasno określi różnicę między tą koordynacją a innymi instrumentami i mechanizmami – już stosowanymi (jak europejski semestr) lub planowanymi (jak instrument na rzecz konwergencji i konkurencyjności, zob. niżej).

- Podkreśla, że proponowana przez Komisję Europejską koordynacja ex ante planów najważniejszych reform polityki gospodarczej, w którą zaangażowane są tylko Komisja i Rada Ministrów, musi zostać uzupełniona o europejskie i krajowe środki, które zagwarantują, że odbędą się odpowiednie konsultacje z właściwymi władzami lokalnymi i regionalnymi i że władze te będą odpowiednio informowane.
- Apeluje do Komisji Europejskiej i państw członkowskich, by podejmując koordynację ex ante zasadniczych reform gospodarczych w UE, zwróciły szczególną uwagę na regionalne skutki uboczne oraz ich ewentualny wpływ na stabilność finansów publicznych i na spójność terytorialną.
- Podkreśla, że z uwagi na silny związek między ustaleniami umownymi a planowanym procesem koordynacji ex ante, powinien także istnieć silny związek między zarządzaniem i demokratyczną rozliczalnością tych dwóch procesów. Z tego względu proponuje, by w przypadku, gdy w grę wchodziłyby regionalne skutki uboczne, zapewnić zaangażowanie Komitetu Regionów i zainteresowanych władz regionalnych w proces dialogu gospodarczego na szczeblu UE.
- Zgadza się z tym, że koordynacja ex ante powinna dotyczyć tylko krajowych planów zasadniczych reform gospodarczych; podkreśla, że należy nią objąć również reformy systemów zabezpieczenia społecznego, jako że mogą mieć one istotne skutki w państwach członkowskich.

- Ubolewa, że jeśli chodzi o filar UGW związany z demokratyczną legitymacją i rozliczalnością, poczyniono tylko niewielkie konkretne postępy, by uniknąć zakwestionowania całego procesu w przypadkach, w których byłby on postrzegany jako ingerencja Komisji Europejskiej i innych państw członkowskich w decyzje, które w przeszłości zazwyczaj były podejmowane na poziomie krajowym, a nawet regionalnym.

⁽¹⁾ CdR 2494/2012 fin.

Wprowadzenie instrumentu na rzecz konwergencji i konkurencyjności

- Ponownie wyraża swoje przekonanie, że do osiągnięcia głębokiej i faktycznej UGW konieczna jest zdolność fiskalna, i zgadza się z tym, że proponowany instrument może przynieść cenny postęp w tym kierunku.
 - Uważa, że nowy instrument powinien stanowić uzupełnienie instrumentów polityki spójności, dlatego wyraża zastrzeżenia co do nazwy tego nowego instrumentu, jako że zbieżność między terminami „konwergencja” i „spójność” może sugerować pokrywanie się ich zakresów.
 - Przyjmuje z zadowoleniem ustanowienie mechanizmu silniejszej koordynacji i wzmocnienia polityki strukturalnej, opartej na ustaleniach umownych między państwami członkowskimi a instytucjami UE. Podkreśla, że takie ustalenia powinny podlegać wspólnym decyzjom i wdrażaniu, dlatego wnosi, by władze lokalne i regionalne były włączane w opracowanie ustaleń umownych, z należyтым poszanowaniem prawa krajowego. Instrument ten powinien być jednak także otwarty, na zasadzie dobrowolności, dla państw członkowskich spoza strefy euro.
 - Wyraża zaniepokojenie, że ustalenia umowne w takiej formie, w jakiej są obecnie proponowane w komunikacie Komisji, w jeszcze większym stopniu obciążą i tak złożony już proces zarządzania, wynikający z nowego ustawodawstwa w dziedzinie nadzoru gospodarczego (krajowe programy reform, zalecenia dla poszczególnych krajów i związane z tym sankcje) oraz zreformowanej polityki spójności (umowy o partnerstwie, programy operacyjne i związane z tym uwarunkowania *ex ante*).
 - Uważa, że reformy strukturalne to długotrwałe procesy wymagające wieloletniego programowania, zatem podaje w wątpliwość konieczność ustalenia powiązania między uruchomieniem tego nowego instrumentu a europejskim semestrem.
- Wzywa do tego, by ustalenia umowne opierały się na metodzie wspólnotowej z pełnym włączeniem Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych.
 - Zgadza się z tym, że UE powinna przyjąć konstruktywne podejście do reform strukturalnych na poziomie krajowym, w wyważony sposób stosując zachęty i sankcje.
 - Zauważa, że władze lokalne i regionalne mają bezpośrednie kompetencje w dziedzinach, których dotyczą reformy strukturalne, więc powinny być zaangażowane w projektowanie i wdrażanie ustaleń umownych.
 - Podkreśla, że w związku z powyższym wspomniane programowanie wieloletnie oraz jego wdrażanie powinno być oparte na skutecznym wielopoziomym sprawowaniu rządów z udziałem władz lokalnych i regionalnych oraz z poszanowaniem ich kompetencji.

Społeczny wymiar UGW

- Przyjmuje z zadowoleniem fakt, że Rada Europejska na posiedzeniu w dniach 27–28 czerwca 2013 r. uznała konieczność wzmocnienia wymiaru społecznego UGW. W tym kontekście ponownie wyraża swoje poparcie dla apelu Parlamentu Europejskiego do państw członkowskich o rozważenie podpisania paktu na rzecz inwestycji społecznych, w którym wytyczono by cele inwestycyjne dla inwestycji społecznych na poziomie krajowym, po to by zrealizować cele strategii „Europa 2020” w zakresie zatrudnienia, polityki społecznej i kształcenia.

Bruksela, 4 lipca 2013 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO